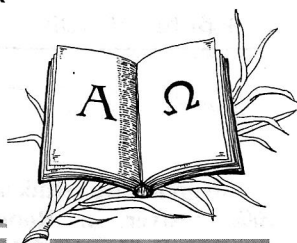

Békehírnök

1999. AUGUSZTUS 29.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

XCIII. ÉVF. 35. SZÁM

A mikor e sorokat írom, még friss bennem a napfogyatkozás élménye, hiszen ma éltük át. Érdemes földélni az eseményt, hiszen a következő 82 évben nem lesz ilyen. No de mi is történt?

Lenyűgöz az univerzum pontossága. Az Úr által megvilágosított ismeret által a tudósok kiszámították, hogy mikor következik be a csodálatos jelenség. És ott „fenn” minden úgy történt. Térben és időben pontosan. A Föld, a Nap, a Hold és minden más égitest eszköz Isten kezében, aki csodálatos rendben működteti őket. Ily módon kiszámítható volt, hogy hol és mikor mi történik. Milyen nagyszerű is ez. Isten rendje, ígéreteinek beteljesülése, pontossága. Aki elérkezettnek láthatná már az időt arra, hogy „*az egek ropogva elmúljanak, az elemek égve felbomlanak...*” (2Pt 3:10,12).

Azt is megtudtuk a szakemberektől, hogy az ország mely sávjában lesz teljes a jelenség. Több sem kellett kíváncsi, csodára éhes népünknek, tódult a megadott irányba. Autóval – araszolva sok tíz kilométeren át, vonattal tülekedve – a nehezen megszerzett jeggyel ülő, vagy esetleg csak helyet keresve. Rádiós-, televíziós műsorok ontották a híreket hosszú hetek óta arról, hogy mi fog történni, mire kell vigyáznunk. Most is nagy létszámú stábok vonultak az érintett terület pontjaira, technikát, riportalanyokat, s miegymást szállítva magukkal, hogy ezen keresztül is élvezze a nép a történetet.

Hallhattunk jóvendőmondókat is, akik különféle dolgokat ígértek, sejtettek, és velünk is sejtettek.

Vajon miért fokozódott fel ily mértékben a váradalom, a hangulat? Mit vár a tömeg? Miért áldoz pénzt, időt, fáradságot? Mit remél? Miért véli azt, hogy értékesebb lesz az élete, ha elmondhatja gyermekeinek, unokáinak, hogy látta az 1999. évi napfogyatkozást? Vajon mit látni ment el a Balatonra vagy Szombathelyre, Ópusztaszerre, Szegedre...? A Hold csaknem két és fél perces múlt, „győzelmét” a Nap felett?

Lehet, hogy eközben jól szórakozott, evett, ivott, és egy kicsit becsapottnak érzi magát. Hallottam néhány kérdést: „Csak ennyi volt?”, „csak eddig tartott?”, „csak ennyire volt sötét?”, „ezért

„Mikor pedig azok elmentek vala, szólni kezdte Jézus a sokaságnak Jánosról: Mit látni mentetek ki a pusztába? Nádszálat a mit a szél hajtogat? Hát mit látni mentetek ki? Puha ruhába öltözött embert-é? Ímé a kik puha ruhákat viselnek, a királyok palotáiban vannak. Hát mit látni mentetek ki? Prófétát-é? Bizony, mondom néktek, prófétánál is nagyobb!”

Mt 11:7–9

bumliztunk annyit?” és folytathatnánk.

Teljesen függetlenül attól, hogy testi szemünk mit érzékelt, hogy vágyaink, elvárásaink miről szóltak – láttuk.

Láttuk testi szemünkkel (védőszemüveggel) a Napot. A kimondhatatlan hősséggel izzó óriásgömbben gyönyörködtünk, próbálgatva a szemüveget – már előre is. Sokszor átjárt a hála érzése, hogy, Istenem, mennyei Atyám, az Úr Jézusban az én jó Barátom teremtette a Napot, és Ő igazgatja azóta is létét és pályáját egyaránt. Hálát adok Neki ma ezért a Napért, de tudom, hogy ez a teremtménye egyszer szükségtelessé válik, amikor Isten dicsősége és a Bárány világít Nap helyett (Jel 21:23). A látnok, János így látja Őt: „Az

ő feje pedig és a haja fehér vala, mint a fehér gyapjú, mint a hó; és a szemei olyanok, mint a tűzláng; És a lábai hasonlóak valának az izzó fényű érczhez, mintha kemenczében tüzesedtek volna meg; a szava pedig olyan, mint a sok vizek zúgása. Vala pedig a jobb kezében hét csillag; és a szájából kétélű éles kard jő vala ki; és az ő orcája, mint a nap a mikor fénylik az ő erejében. Mikor pedig láttam őt, leesém az ő lábaihoz, mint egy holt. És reám veté az ő jobbkezét, mondván nékem: Ne félj; én vagyok az Első és az Utolsó.” (Jel 1:14–17)

Különös szerepében csodálhattuk fényes nappal a Holdat. Pályáján pontosan érkezett, és megjelölt utját bejárva tovasietett, hiszen „dolga van még”. Eközben azonban két perc, huszonkét másodpercre eltakarta a Napot. Az akkor is ugyanolyan ragyogó fényű, sugarú, tűzű bolygót. Hogy is történt? Valami (a Hold) közénk került, és besötétedett, lehűlt a levegő, olyan különös, bizonytalan lett minden. Számomra üzenete volt a takarásnak. Hányszor történt már meg, hogy Megváltóm és közém férközött valami. Nevezzük nevén: a bűn. És emiatt lett olyan hideg és sötét és bizonytalan minden. Netalán az Úr engedte, hogy egy kis időre a megpróbáltatásaim eltakarják a Napot, Őt magát, és úgy gondoltam, hogy vége mindennek? Milyen jó vallani, hogy „*semmi sem szakíthat el*” (Rm 8:38–39).

Mit látni mentünk? Napot, Holdat, nappal csillagokat. És valóban láttuk ezek csodálatos jelenségeit. De ennél sokkal többet is. Láttuk mindezek Alkotóját, aki kezében tartja e monumentális bolygókat, a mindenséget. Abban a kezében, amelybe belemetszette a nevünket. Abba, amelyet értünk vertek át kegyetlen szegek a Golgotán.

Látom Őt mint Mennyei királyt, aki megkérdez, amint a galileai férfiakat az angyal: „*Mit állotok nézve a mennybe? Ez a Jézus, a ki felviteték tőletek a mennybe, akképen jő el, a miképen láttátok őt felmenni a mennybe.*” (ApCsel 1:11) Eget kémlelő tekintetem kész volt-e ezekben a percekben is arra, és azóta mindhalálig, hogy Vele találkozzam?

Kívánom, kedves testvérem, hogy az Úr adjon nyitott szemet meglátni Jézust, és szolgálni Őt!

Mészáros Kornél

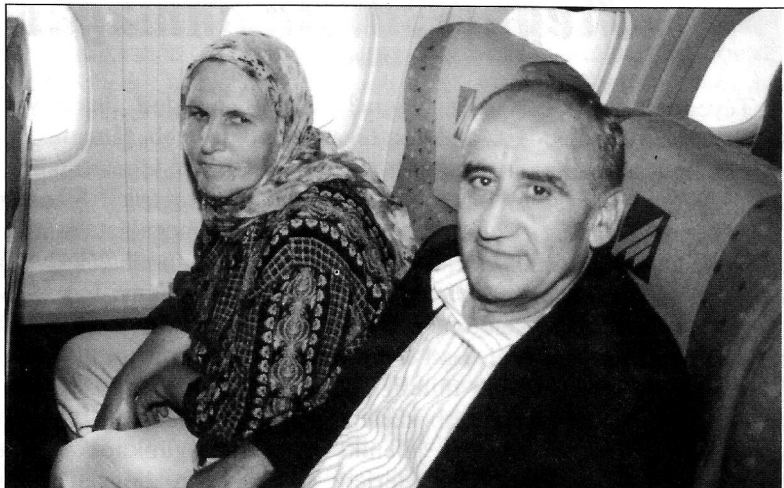
Hazatért a koszovói menekültek első csoportja

Augusztus 12-én MALÉV külön- géppel hazatért Magyarországról a koszovói menekültek első 135 fős csoportja. A gépen a menekültekkel együtt utazott **Dr. Almási Mihály** testvér, szövetségünk elnöke. Azt kértük tőle, hogy ossza meg olvasóinkkal tapasztalatait.

– a szerk. –

Reggel 5.30-kor találkoztunk a Ferihegy 2-es repülőtérén a Belügy-minisztérium képviselőjével (**Dr. Erdélyi István**) és a Nemzetközi Migrációs Hivatal (IOM) vezetőjével (**Szabados Argentína**), hogy megbeszéljük a beszállás előtti utolsó teendőket. A Baptista

Mindenük elveszett, de reménykedve tekintenek a jövőbe

Ami a médiából kimaradt

A repülőtérén hevenyészett „sajtó-konferenciára” került sor. A sajtó képviselői alig tudták, hogy ki kicsoda. Eből adódik, hogy gyakorlatilag egyetlen újság, rádió vagy tv sem a valóságnak megfelelően tájékoztatott.

A Kossuth rádió a hírekben és a krónikákban, más rádióadók a hírekben számoltak be – szinte minden alkalommal – 12-én az eseményről, a tv hírműsorok úgyszintén. Másnap a reggeli napilapok közül a Magyar Hírlap és a Népszabadság képes riportban. *Egyetlen hírforrás sem közölte azonban – nyilván információ híján –, hogy a MALÉV külön gép teljes költségét – mintegy 5 millió forintot – a Baptista Szeretetszolgálat fizette.* Szó esett 15 kg-os csomagokról, amit a szeretetszolgálat készített a hazatelepülőknél (egyébként ezek is 20 kg-osak), 50 USA dollárról, amit az IOM ajándékozott fejenként a hazatelepülőknél (ez volt az egyetlen korrekt információ!) és egyebekről. Természetesen a

fontos az, hogy 135 menekült hazatérhetett, de talán az sem közömbös, kinek a segítségével.

Boldog, de egyszersmind fáradt arcú emberek várakoztak a beszállásra

A Baptista Szeretetszolgálat munkatársai segítettek nekik a tájékozódásban (csak ők tudtak albánul!). Jó egy óras késéssel aztán elindultunk. A gépen **Szabados Argentína** és **Szenczy Sándor** osztotta szét a szükséges tájékoztatókat és a pénzt. Hamar megérkeztünk Macedónia fővárosába. Skopje neve a pusztító földrengés óta jól ismert a magyar olvasónak is. A kis repülőtér jelenleg az egyetlen közeli légikikötő Koszovó határában. (Az okmányok nélküli menekülteket szárazföldön, Szerbián keresztül nem lehet hazajuttatni!) A légtérben KFOR páncélozott helikopterek cirkálnak. A közelben KFOR katonai bázis.

Macedónia fővárosában tudott leszállni a gép a menekültekkel (előtérben Almási Mihály egyházelnök)

Szeretetszolgálat képviselőjében jelen volt és velünk utazott **Szenczy Sándor** testvér, az HBAid vezetője feleségével (aki a mozgássérült gyerekek közötti munka fölmérése céljából jött), valamint az iroda munkatársa, **Széri Hajnal**.

Ekkorra a menekültek mögött már egy éjszakai utazás volt. A buszok **Debrecenből** ill. **Bicskéről** hozták őket a menekülttáborokból. Néhány hetes bábik, kicsiny gyerekek éppúgy voltak közöttük, mint beteg, mozogni is alig képes öregek. Maguk döntöttek úgy, hogy kéri hazatelepítésüket.

A Baptista Világszövetség igazgatója, **Paul Montacute** testvér két hete járt nálunk, és följajnlotta segítségét a hazatelepítés megkezdéséhez, megbízva a Magyarországi Baptista Szeretetszolgálatot a munkával.

Skopje repülőterén nyolc autóbusz várta az érkezőket

A menekülteket az IOM szervezésében különbuszokkal vitték tovább Pristina térségébe. Ide már csak Szenczy testvér és munkatársai kísérték őket.

Visszafelé a TU 154-esen csak négyen utaztunk: a Belügyminisztérium képviselője, az IOM vezetője, egy szabadságra hazatérő magyar orvos és én. Sokat beszélgettünk arról, hogy hogyan is lehetne a leghatékonyabban együttműködni kormányoknak, nemzetközi szervezeteknek és egyházaknak a menekültek támogatásában. Ennek az együttműködésnek a jegyében – a kormány kérésére – kezdtük el Tahí tábor új épületének befejező munkálatait, hogy özvegy anyákat és árva gyermekeiket fogadjuk be a zsúfolt menekülttáborokból addig, amíg haza nem települhetnek. Isten különös gondviselése, hogy

Szenczy Sándor pénzt és információs anyagot oszt a gépen

Tahiba jöttek volna, ha nem fejeződik be a háború. Persze ők is ismerik a mondást: „mindenütt jó, de legjobb otthon” – ha van az embernek otthona

most éppen mi tehetjük meg az első lépést a hazatérni szándékozók repatriálásában, s hogy épp azok a menekültek mehettek haza, akiket Tahiban fogadtunk volna. Ez nekik elképzelhetetlenül nagy öröm, mi pedig megtettük, amit tennünk kellett.

Tahí tovább épül. Reméljük, hogy a háborúskodás végleg befejeződik a térségben, és nem lesz több menekült.

A fényképek, amelyeket az út során készítettem, önmagukért beszélnek. Adjunk hálát azért, hogy most a segítők oldalán lehettünk, és nem mi vagyunk menekültek! Tegyük meg minden tőlünk telhetőt a rászorulóknak megsegítésére, mindent, amit Isten ma tőlünk itt vár!

Dr. Almási Mihály

Ez a KFOR-helikopter is a légeret vigyázza

HIRDETÉSEK:

■ **FELHÍVÁS:** „A keresztyének az egészségügyben” lelkigondozó és diakóniai műhely csendesnapot tart szeptember 4-én 9–12 óra között az Óbudai Református Egyházközség gyülekezeti termében (Bp. III. Kálvin köz 4.).

Program:

- istentisztelet – Somogyi László lp.
- evangélizáció a betegágy mellett – dr. Németh Csilla ny. gyermekorvos
- A műhely jövőbeli tervei – Dr. Böszörményi Dalma főorvos

A műhely új tanfolyamának címe: önkéntesek képzési programja súlyos betegek és haldoklók testi-lelki és spirituális ellátására, gondozására.

Az első előadás szeptember 9-én csütörtökön 16–20 óra között lesz (Bp. XIII. ker. Pozsonyi u. 58., gyülekezeti terem).

Jelentkezés folyamatosan levélben.

Cím: Megnyugvás Hospic Alapítvány

Dr. Böszörményi Dalma

Budapest 1118, Társ u. 7.

Tel.: 466-8910

(folytatás a 274. oldalról)

kenyérért, tejért mennyit kell sorba állni, hogy milyen árukkal nem találkozunk soha, de a konklúzió ez maradt: „Mindennünk megvan!” Ha Mike testvérral találkoztam, vagy ha rágondolok, általa az istenfélelemmel együtt járó megelégedés jut eszembe.

Ugyanekkor evangélizáción szolgált Siklóson, ahol a művelődési házban népes hallgatóság előtt a mennyei koronáról beszélt. Íme beteljesült.

Temetésére igyekezve azon az útke-resztesztződésen is át kellett mennem, ahol 19 éve édesapám Mike testvérehez hasonlóan baleset által fejezte be földi életét, szolgálatát.

Hány és hány lelkipásztor rója az utat, hogy evangéliumot vigyen a szükségben lévőknek. Az Úr oltalmában vagyunk. Ha valakit engedett is összehívni az Úr, és hazavitt, azért a többiek futunk tovább – elhívásunk jutalmáért. Akik befejezték már – értük hálásak vagyunk, akik futunk még – nézzünk az előttünk elmenők életére, életük végére, és kövessük hitüket!

A gyászistentiszteletre a zsúfolásig megtelt nagybányai imaházban került sor, majd a visszaemlékezések, igei üzenetek, a méltó emlékezés után fúvószenekarok szolgálata mellett kísértük testvérünk ittmaradt porsátorát a város temetőkertjébe. Megrendítő volt látni a szinte végtelen menetet – íme milyen sokan szerették Őt.

Mészáros Kornél főtitkár

Képes beszámoló ♦ Bükkszék '99 ♦ Képes beszámoló ♦ Bükkszék '99 ♦ Képes beszámoló ♦ Bükkszék '99 ♦ Képes beszámoló

Képes beszámoló a Bükkszéki Ifjúsági Nagytáborról

A festői táj. Jövőre újra itt, együtt az Úrral és egymással!

Almási testvér szól a konferencia résztvevőikhez

Augusztus 15-én vasárnap egyházunk elnöke és főtítkára meglátogatta a Bükkszéken táborozó baptista ifjúságot. Almási Mihály és Mészáros Kornél testvér részt vett és felszólalt a délelőtti istentiszteleten.

Bükkszék az utóbbi években baptista körökben nemcsak gyógyfürdőjéről híres, hanem arról is, hogy a nyári ifjúsági nagytábor színhelye. Ebben az évben több mint 500 baptista fiatal gyűlt össze ezen a festői szépségű helyen. A vasárnap délelőtti imaórát Dani Zsolt testvér vezette. Meláth Attila testvér hirdetett ígét. Az alkalom úrvacsorával zárult, amely után a fiatalok egymás kezét fogva énekelték: „Áldott legyen a frigy”.

Örömmel láttuk, hogy a jelenlevőknek mintegy 90 %-a úrvacsorázott. Az áhítatos percek méltó befejezéséül szolgáltak a konferenciának.

Almási testvér elmondta, hogy 30 évvel ezelőtt ezen a vidéken, a mai egri (akkor noszvaji) körzetben kezdte a

Az alkalmi ifjúsági kórus énekel

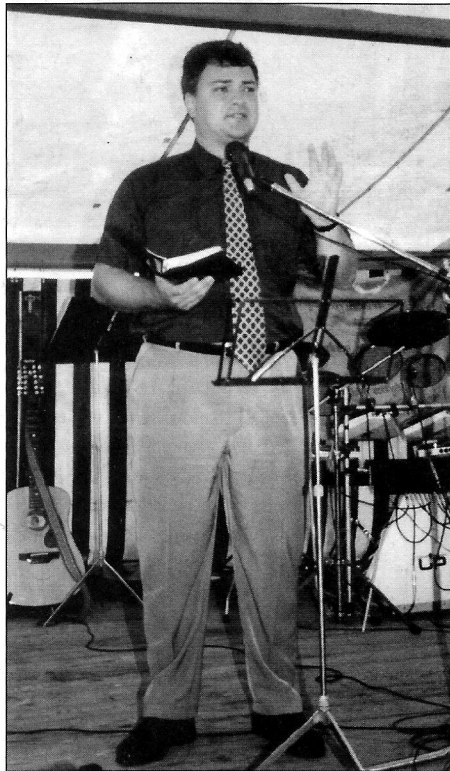

A gyülekezet egy része, elől Mészáros Kornél főtítkár testvér

Képes beszámoló ♦ Bükkszék '99 ♦ Képes beszámoló ♦ Bükkszék '99

*Fontos szerepe
volt az éneknek
és a zenének
Isten di-
csőítésében*

Meláth Attila testvér ígét hirdet

pásztori szolgálatot. Jól ismeri a Bükk csodálatos világát... Akkor gyalog és motorkerékpárral járta a körzetet, ritkán volt alkalmas buszjárat. Mégis ezek az évek meghatározók mai szolgálatában is. Szólt arról, hogy milyen fontos az egyházban és a gyülekezetekben a generációk jó együttműködése, és meghívta a fiatalokat az augusztus 20-i Tahi konferenciára.

Mészáros testvér elmondta, hogy milyen nagy élmény együtt úrvacsorázni ennyi fiatallal.

Ígérte, hogy a közösség igyekszik mindent megtenni az ifjúságért.

Jelen beszámoló csak nagyon töre-
dékesen képes bemutatni a konferen-
ciát. A képeket nézve azonban bizo-
nyára azok is kedvet kapnak a bükki tábo-
rozáshoz, akik az idén nem tudtak eljut-
ni ide.

– Scriptor –

*A gyulai kvartett
nagy sikert ara-
tott*

Békehírnök

A MAGYARORSZÁGI
BAPTISTA EGYHÁZ HIVATALOS
LAPJA

Alapítási év: 1895

Felelős szerkesztő:

Nagy Imre

Felelős kiadó:

Dr. Almási Mihály

Tördelőszerkesztő:

Papp Szabolcs

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

1068 Budapest VI., Benczúr u. 31.

Telefon: 352-9993; Fax: 352-9707

E-mail: bekehírnok@mail.datanet.hu

Előfizetés és terjesztés:

1074 Budapest, Hársfa u. 33.

Telefon: 352-9732

Csekk számlaszám: 11706016-22163851

Kéziratot nem őrzünk meg,
és nem adunk vissza.

Nyomtatás: MA-PRINT Bt.

Telefon: 226-5540

Felelős vezető: Mayer Gábor

HU ISSN 0133-1256

Ára: 59,- Ft

A Békehírnök az alábbi címen
olvasható az Interneten:

<http://www.extra.hu/bekehírnok/>

MEGJELENT

1999-ben, a Biblia és a misszió
évében

Kiadja:

a Magyarországi Baptista Egyház

Központi iroda és gazdasági hivatal:

1068 Budapest VI., Benczúr u. 31.

Telefon: 352-9993, 343-0618

Fax: 352-9707

Gazdasági igazgató:

dr. Szabó Zoltán

E-mail:

baptist.convention@mail.datanet.hu

A Magyarországi Baptista Egyház
elnöke:

Dr. Almási Mihály

főtitkára:

Mészáros Kornél

A Magyarországi Baptista Egyház
könyvterjesztése:

1074 Budapest, Hársfa u. 33.

Telefon: 352-9732

Előfizetési díjak belföldre:

	Egyéni	Csoportos
Negyedévre:	760,- Ft	700,- Ft
Félévre:	1.500,- Ft	1.350,- Ft
Egy évre:	2.900,- Ft	2.600,- Ft